

[J. Oskar Andersen.]

Stokke i Kastellet til at indrette Folkemuseet i; men fra det Øjeblik man har stillet sig saaledes, at man kun vil have Bygningen for det egentlige Nationalmuseum dér og lægge Folkemuseet sammen med Frilandsmuseet, forekommer det mig i alt Fald, at en meget væsentlig Grund til at stemme for dette Projekt, altsaa for Kastelsplanen, er faldet bort.

Men Grunden har ikke blot været denne, men ogsaa den, at man sandelig maa skaffe Mulighed for Militærets Rømning; og endvidere den i høj Grad afgørende Grund, at vi i Virkeligheden betragter det som en daarlig Løsning at bruge Kastellet — som har det militære Præg og i sig selv kan siges at være en Museumsgenstand — paa en saadan Maade; thi selv om jeg skal indrømme, at Mogens Clemmensens sidste Plan er en meget stor Forbedring af den tidligere, forekommer det mig dog, man maa sige, at Kastellets Karakter derved er ganske omskiftet. Dertil kommer, at andre Ting, Bevogtningsforholdene o. s. v., som Museumsdirektøren selv har gjort opmærksom paa, er en Mangel ved denne Plan.

Men i det Øjeblik to store Partier, som vel har samme Ret til at tage Stilling som Mindretallene, erklærer ved Afstemning i deres Grupper, at den Plan kan vi ikke gaa med til, og de andre Partier har faaet Underretning derom, saa skulde man vente nye Forslag fra den Side. Men lige til denne Betænkning fremkom, staar man stejlt om Kastellet; og derfor er denne Tale om Forhandlingsvenlighed overfor ethvert andet Projekt i Virkeligheden Ord hen i Luften.

Jeg maa samtidig udtale min Forbavelse over, at man fra socialdemokratisk Side stiller sig paa en saadan Maade, thi det er almindelig bekendt, hvordan det var Fru Nina Bang, som fremskaffede en Plan, der var identisk med eller i hvert Fald i mange Henseender meget nær op til den Plan, vi søger at gennemføre, den saakaldte Hjejleske Plan; den har hængt i Udvalgsværelset, hvor de Herrer har haft Lejlighed til at beskue den. Man skulde vente, at man i den socialdemokratiske Gruppe havde stor Interesse for de Tanker, den tidligere Undervisningsminister har gjort sig til Talsmand for; men nu synes det, som om man fra den Side haster med at desavouere den tidligere saa højt skattede Dame.

Vor Gruppe er altsaa villig til at tage Ansvaret for Gennemførelse af den Plan,

vi i mange Henseender betragter som en stor Forbedring af Ministerens oprindelige Plan, i alt Fald imødekommer den paa meget væsentlige Punkter de Ønsker, vi tidligere har fremsat.

Samtidig er vi ganske klare over — det vil jeg ikke paa nogen Maade lægge Skjul paa —, at der ved denne Plan ligesom ved flere af de andre Planer er visse Mangler. Ogsaa jeg betragter det saaledes som en Mangel ved denne Plan, at det vil tage længere Tid, inden den fuldstændige Gennemførelse af den kan blive til Virkelighed; rent bortset fra de Vanskeligheder, her er ved at bygge hurtigt, er der i hvert Tilfælde den Ulempe, at denne Plan er beregnet paa at gennemføres i to Tempi; det er selvfølgelig en Mangel ved den.

Ligeledes er det en Mangel ved den, at Ny Vestergade ikke bliver bredere; jeg har tidligere gjort opmærksom herpaa. Det er tillige efter min Mening en Mangel ved denne Plan, at Stormgadefacaden paa en Maade kommer til at overskygge Prinsens Palæ; i Fremtiden maa man absolut betragte denne som Hovedfacaden, men det maa Arkitekten søge at løse, saa godt han kan.

Det er rigtigt, at der er disse Mangler, men samtidig er der en meget stor Fordel, nemlig den, at vi faar en Afgørelse af dette Spørgsmaal. Naar man her saa bestemte fremfører, at det er en national Skandale, at man ikke naar til Enighed om denne Sag, maa jeg sige, at her er en Mulighed, for her er, som det blev sagt af den ærede Ordfører for Flertallet, en Plan, der er accepteret af de sagkyndige, og som afgjort er en stor Forbedring af Ministerens oprindelige Plan.

Det vilde være ganske hen i Vejret nu at blive ved at debattere og debattere, saa meget mere, som de Debatter, der har været ført, siden denne Plan blev fremsat i Udvalget, er blevet ført paa en saadan Maade, baade i Udvalget og gennem Udvalgets Medlemmer i Pressen, at det forekommer mig fuldstændig uhørt, hvad der i saa Henseende er sket af Indiskretioner og af Angreb paa de Udvalgsmedlemmer, som har forsøgt at fremme en Løsning af Sagen. Jeg for mit Vedkommende vil i alt Fald protestere bestemt mod de Referater af mine Udtalelser i Udvalget, der har været givet i Bladet „Politiken“, som jeg formoder staar det ærede Medlem Hr. Zahle meget nær; de er fremkommet i en saa forvansket Form, at jeg rolig kan sige, at man ikke her i Tinget fremmer Realia ved at arbejde med den Slags Midler.